

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ขอบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา กรณีสำนักงาน ป.ป.ช.

ขอให้การไฟฟ้านครหลวงดำเนินการทางวินัยกับพนักงานการไฟฟ้านครหลวง
ผู้ที่เกี่ยวข้องอายุ

การไฟฟ้านครหลวง ได้มีหนังสือลับ^๑ด่วนมาก ที่ มท ๕๒๐๒/๒๕๔/๔๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่การไฟฟ้านครหลวงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรณีสำนักงาน ป.ป.ช. ขอให้การไฟฟ้านครหลวงดำเนินการทางวินัยแก่นายเกษม ใจหงษ์ อดีตผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง แต่เนื่องจากนายเกษม ใจหงษ์ ได้เกษียณอายุไปก่อนแล้ว ประกอบกับข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยวินัยและการลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้มีข้อกำหนดสำหรับการลงโทษพนักงานที่เกษียณอายุไปแล้ว กรณีเช่นนี้ การไฟฟ้านครหลวงจะสามารถลงโทษผู้ที่เกษียณอายุย้อนหลังไปถึงระยะเวลาที่ยังเป็นพนักงานได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือลับ ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๔๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ตอบข้อหารือให้การไฟฟ้านครหลวงทราบ ว่า แม้พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๑ และข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยวินัยและการลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยย้อนหลังแก่พนักงานที่เกษียณอายุไว้ก็ตาม แต่คณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวงย่อมสามารถอาศัยบทบัญญัติมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยวินัยและการลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๓ สั่งลงโทษนายเกษม ใจหงษ์ ย้อนหลังไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่นายเกษม ใจหงษ์ เกษียณอายุราชการได้ นั้น

คณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวงได้พิจารณาและได้ตรวจสอบความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว พบว่าเรื่องทำนองเดียวกันนี้ได้เคยเกิดขึ้นแล้วกับการรถไฟแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้วินิจฉัยไว้แตกต่างกันกับกรณีที่เกิดขึ้นกับการไฟฟ้านครหลวง โดยข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้การรถไฟแห่งประเทศไทยดำเนินการทางวินัยกับอดีตพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยที่เกษียณอายุไปแล้ว และข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่ได้ให้อำนาจในการไล่ผู้ที่พ้น

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๑/๑๒๐๑ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ การไฟฟ้านครหลวง ได้มีหนังสือ ที่ มท ๕๒๐๒/๓๒๔/๔๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ยกเลิกชั้นความลับ

จากตำแหน่งไปแล้วออกจากงานได้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบข้อหารือการรถไฟแห่งประเทศไทยว่า การพิจารณาลงโทษของการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นขั้นตอนที่เสร็จสิ้นจากการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. แล้ว ประกอบกับพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ และข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยดังกล่าว มิได้บัญญัติให้อำนาจผู้ว่าการฯ ที่จะสั่งลงโทษไล่ออกแก่ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นพนักงานไปแล้ว นอกจากนี้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันกับมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งให้อำนาจผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาที่จะดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาต่อไป เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงมีความเห็นว่า ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่อาจสั่งลงโทษไล่ออกอดีตพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยได้

คณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวงในคราวประชุมครั้งที่ ๕๐๐ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย กับพนักงานการไฟฟ้านครหลวงคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นเรื่องที่สำนักงาน ป.ป.ช. ขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานที่เกษียณอายุแล้วเหมือนกัน ประกอบกับข้อบังคับ ว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานฯ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย และข้อบังคับ ว่าด้วยวินัยและการลงโทษพนักงานฯ ของการไฟฟ้านครหลวงก็มิได้มีกำหนดสำหรับการลงโทษพนักงานที่เกษียณอายุไปแล้วเช่นเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้ได้เป็นข้อมูลชี้แจงในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษอาจฟ้องหรือร้องเรียนการไฟฟ้านครหลวงในภายหลัง คณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวงจึงได้มีมติให้การไฟฟ้านครหลวงขอหารือทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ในประเด็นดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) เห็นว่า ในเบื้องต้นนี้สมควรกล่าวถึงความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑)^๒ และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒)^๓ ที่การไฟฟ้านครหลวงเห็นว่าน่าจะแตกต่างกันเสียก่อน โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) เห็นว่า การที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ให้ความเห็น ว่าผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่อาจสั่งลงโทษไล่ออกนายนิพนธ์ ผลสุข ซึ่งพ้นจากการเป็นพนักงานเพราะเกษียณอายุไปแล้วได้ นั้น ก็เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการกล่าวหานายนิพนธ์ฯ ว่าใช้อำนาจ

^๒ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การลงโทษไล่ออกอดีตพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๐๒๓๒ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สำนักงาน ป.ป.ช. ขอให้การไฟฟ้านครหลวงดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานการไฟฟ้านครหลวงผู้ที่เกษียณอายุ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๘๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ในตำแหน่งหน้าที่ปลุกสร้างแผนกลยุทธ์ที่ดินของการรถไฟฯ โดยให้บุคคลทั่วไปเช่าและเก็บค่าเช่าเพื่อแสวงหาผลประโยชน์สำหรับตนเองต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑ ว่านายนิพนธ์ฯ กระทำการอันมีมูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายหรืออาจเสียหายแก่การรถไฟฯ ตามข้อกล่าวหา และได้ส่งเรื่องให้การรถไฟฯ เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙^๔ และมาตรา ๒๑ จัตวา^๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ การรถไฟฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวนเรื่องดังกล่าว โดยคณะกรรมการได้สอบสวนเสร็จและเสนอต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๔๒ ซึ่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังใช้บังคับอยู่ และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสอบสวนและที่ประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงาน (ด้านปกครอง) เพื่อมีมติให้ลงโทษนายนิพนธ์ฯ ออกจากงาน โดยเสนอให้ไล่ออกตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป ซึ่งเป็นเวลาภายหลังที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับ (วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้ว โดยหากได้มีการดำเนินการในขณะนั้นก็สามารถลงโทษได้โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ แต่เมื่อการรถไฟฯ ไม่ดำเนินการใดๆ และปล่อยให้เวลาล่วงเลยมาจนกระทั่งได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมีผลให้มาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน

^๔ มาตรา ๑๙ เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติตามมาตรา ๑๗ ทวิ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ มาตรา ๒๑ จัตวา เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือเรียนว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการตามมาตรา ๑๗ ทวิ ในกรณีที่เป็นความผิดอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่มีพฤติการณ์ร้ายรายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการได้มีมติให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้น จะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่น นอกจากตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้นร้ายรายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น พนักงานอัยการ นายกรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตุลาการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ ไม่อาจใช้บังคับได้อีกต่อไป รวมทั้ง มาตรา ๑๒๘^๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลก็ได้บัญญัติรองรับเพียงการดำเนินการต่างๆ ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่ได้ทำไว้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ หรือเฉพาะบรรดาเรื่องร้องเรียนที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เท่านั้น เมื่อการพิจารณาลงโทษของการรณไฟฟ้า เป็นขั้นตอนที่เสร็จสิ้นจากการดำเนินการของ คณะกรรมการ ป.ป.ป. แล้ว จึงไม่อยู่ในความหมายของมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ ฉะนั้น เมื่อมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการฯ อันเป็นที่มาแห่งอำนาจที่จะสั่งลงโทษไม่มีผลใช้บังคับแล้ว และ บทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมิได้รองรับกรณีนี้ไว้ ผู้ว่าการรณไฟฟ้า จึงไม่ อาจสั่งลงโทษไล่่อออกดีตพนักงานได้

ส่วนกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ให้ความเห็นว่า การไฟฟ้านคร หลวงโดยคณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวงสั่งลงโทษนายเกษม ใจหงษ์ ย้อนหลังไปจนถึงสิ้น ปีงบประมาณที่เกษมอายุได้ นั้น ก็เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการกล่าวหานายเกษมฯ ฐาน ทุจริตต่อหน้าที่และฐานรายงานเท็จเป็นเหตุให้เสียหายแก่การไฟฟ้านครหลวงอย่างร้ายแรง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ และขณะที่เรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีการยกเลิก พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และใช้บังคับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แทน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนนี้ต่อจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. เนื่องจากมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติรองรับเรื่อง กล่าวหาหรือร้องเรียนที่รับไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และอยู่ระหว่าง การดำเนินการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาและมีมติว่านายเกษมฯ กระทำผิดวินัยร้ายแรง จึงเสนอเรื่อง ให้การไฟฟ้านครหลวงพิจารณาโทษทางวินัยต่อไป คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) จึงมี

^๖ มาตรา ๑๒๘ บรรดาเรื่องกล่าวหาหรือร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจ หน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ที่สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้รับไว้ก่อนวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยให้การดำเนินการของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่กระทำมาแล้วเป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

ในกรณีที่เรื่องกล่าวหาหรือร้องเรียนตามวรรคหนึ่งเป็นเรื่องที่คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานของรัฐที่ เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ความเห็นว่าเป็นเรื่องกล่าวหาหรือเรียนนื้ออยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. กรณีจึงอยู่ในความหมายของบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๒๘ ที่จะดำเนินการต่อไปได้ และแม้ว่าพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๑ และข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยวินัยและการลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๓ ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยย้อนหลังแก่พนักงานที่เกษียณอายุไว้ก็ตาม แต่เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๙๓^๗ และมาตรา ๙๔^๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ การไฟฟ้านครหลวงโดยคณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวงจึงสั่งลงโทษนายเกษมฯ ย้อนหลังไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่นายเกษมฯ เกษียณอายุได้

ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงของข้อหาหรือทั้งสองกรณีมีความแตกต่างกัน การให้ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ซึ่งให้ความเห็นโดยอาศัยข้อเท็จจริงของเรื่องนั้นโดยเฉพาะจึงมิได้ขัดกับการให้ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) แต่อย่างใด ฉะนั้นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) จึงยืนยันความเห็นที่เคยให้ไว้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๖

^๗ มาตรา ๙๓ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งและวรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

^๘ มาตรา ๙๔ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙๓ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ